

znanje dale. Vitez Schmerling je sicer nastopil ministerstvo, pa si je še prideržal svoje prejšnje službe; tudi še ni razglasil željno pričakovanih pravil, po katerih hoče vladati. O novih premembah ministerskih se je ta teden sicer dosti govorilo in pisalo; slišalo se je od tega in unega, ki ima v ministerstvo stopiti; al pri govorici je dosihmal ostalo. Neizrečeno vesela novica nam je bila slišati, da tudi gosp. profesor dr. Miklošić utegne visoko službo v ministerstvu nauka dobiti; al spet je o tem vse tiho.

— Zadnje dni se spet povsod sliši, da tudi grof Rechberg, dozdej minister unanjih zadev, bo zapustil ministerstvo in da na njegovo mesto bo stopil visokočislani baron Hübner.

— Druga stvar, ktero razmotujejo zdaj po versti vsi časniki ne le naši, temuč tudi francozki, angležki in laški, so bukve, ki so nedavnej prišle v Parizu na svetlo pod imenom: „Cesar Franc Jožef in pa Evropa“. V teh bukvah svetuje imeniten dnarničar francozk, naj cesar Franc Jožef prodá beneško deželo, da bode konec prelivanja kerví itd. Ceno stavi mešetar na 500 do 600 milij. frankov. Ali je ta brošura beli dan zagledala po napotku cesarja Napoleona ali ne, se za gotovo ne vé; brez njegove vednosti pa gotovo ni stopila na oder očitnosti; zakaj vladi podložni časnik „Constitutionell“ od 20. t. m. piše sledeče: „Vsak čuti, da se bliža velik dan; vsa Evropa se boji prihodnje pomladi. Modrost vlad naj odverne boj, za katerega potem ne bo nobene naključbe več. Stan Avstrije na Benškem je milovanja vreden, tako, da ni mogoče, da bi ostal tak še dalje. „Constit.“ misli, da bo avstrijska vlada to zapopadla. Gosp. Schmerling bo te reči z drugimi očmi vidil kakor general Benedek“. Tako piše „Constit.“. Kam s tem meri, je očitno. Al vsi časniki domači terdijo enoglasno, da avstrijska vlada se nikakor ne more spustiti v tako barantijo; zakaj sedaj Benetke prodati, bi bilo mertvaški list podpisati Avstrii. In kdo bo plačal? kdo bo porok plačila?

— C. kr. vojaško ministerstvo je dunajski kupčijski zbornici na znanje dalo, da se bo cukar, ki ga zdej potrebujejo vojaki (kar za zajterk černo kavo pijejo), iz domačega iz pese narejenega pridelka jemal. — Kakor se sliši, bo cena cukra spet poskočila; al za tega voljo ali zavolj kakega drugega vzroka, ne vémo.

Horvaško. Iz Zagrebu 19. dec. V poslednjih sejah se je banska konferencija posvetovala o uredbi začasne organizacije županij, svobodnih in kraljevih mest, tergov in občin po deželi; govorilo se je tudi o združenji Dalmacije s Horvaškim in da naj bi se zatega del poklicali zaupni možje iz Dalmacije v konferencijo. Bere se po časnikih, da mnogim Dalmatincom (se vé da Talijanom) ni prav, zedinjenim biti s Horvati, in da so zatega voljo prošnjo poslali na Dunaj, naj bi se o tej zadevi nič ne sklenilo, dokler se ne zasliši dalmatinski zbor, ki se ima za to sklicati. — Banska konferencija bo praznovala do druge polovice januarja. — V Zagrebu bo ob novem letu začel gospod Mijo Krešić izdajati lepoznavski časnik „Naše gore list“.

Ogersko. Iz Ostrogona (Grana) 18. dec. Danes se je začela tukajšna konferencija (zbor), o kateri se je že tako dolgo govorilo in na katero je bila pozornost ne le cele ogerske dežele, temuč celega cesarstva obrnjena. Mislilo se je, da bo več dni terpela, pa vse je v enem dnevu končalo. Zberališče je bilo v škofovi palači; snidlo se je 85 ogerskih pervakov, vsi v krasni magjarski obleki, še škofje so čez duhovno opravo imeli dragocene kožuhe z rudečimi motozi. Ob desetih je prišel véliki škof in primas ogerski v dvorano, z živim „eljen“ sprejet; kot predsednik konferencije je v dolgem govoru razložil namen današnjega zbora in svetoval, naj se volitna postava od leta

1848 vzame za postavo prihodnjih volitev v deželni zbor, zakaj historična podlaga se ima v letu 1848 iskati, v katerem je bila nit ogerske ustave pretergana. S polnim zupanjem na modrost svojih rojakov in na milost Božjo, ki je že večkrat rešila Ogersko iz hudih zadreg, je sklenil govor svoj s klicom: „Eljen a király, eljen a haza!“ (živio kralj, živila domovina!), ki je odmeval po celi dvorani. Govorili so sicer potem že nekteri zborniki, al vsi pričujoči so sklenili po tem predlogu, naj se volitna postava od leta 1848 sprejme za postavo novih volitev.

— 20. dan t. m. se je v vélikem zboru, h kateremu se je snidilo blizo 10.000 ljudi različnih stanov in vér v judovskem tempeljnu v Peštu, obhajalo pobratenje judov z vsemi drugimi verami.

Nemško. Iz Hamburga. Ni davnej, kar je imel tukaj nek hudodelnik ob glavo djan biti; nek radoveden Anglež bi bil to rad vidil, pa ni mogel zraven priti, ker kervavo znamenje v Hamburgu je na dvorišču jetnišnice. Skusil je na bližnjo streho zlesti, da bi bil doli na morišče gledal, pa visok zid je bil vmes. Kar mu šine druga misel v glavo, češ, dal se bo za eno noč zapreti v tisto keho, v katero zaperajo v Hamburgu ponočnjake in iz ktere se prav dobro vidi na morišče. In res to storí; ponoči rogovili nalaš po mestu, da ga čuvaj vjame in zapre — al Božja milost! namesto da bi ga bil zaperl v tisto luknjo, iz ktere je mislil drugi dan svojo radovednost pasti, ga vtakne drugam, ker una luknja za ponočnjake je bila že vsa polna; za to prenočišče pa je mogel drugi dan še navadnih 5 gld. 15 kr. plačati. Tako je bil „ferbec štrafan“, kakor naše babice pravijo.

Dalmacija. Iz Kotor 13. dec. Danes zjutraj so ob glavo djali tistega Černogorca Kadić-a, ki je kneza umoril. Vse je bilo mirno.

Laško. Tukaj ni nič posebnega novega, kakor to, da kralj neapolitanski Franc II., ki je še zmiraj v Gaeti, je razposlal te dni še en razglas Neapolitancom, v katerem pravi, da ne gré z lepo iz dežele; če bo pa moral iti, bo skusil spet nazaj priti. — Govorí se, da kralj neapolitanski, če bo bežal iz Gaete, bo šel v Rim in tam na novo armado nabiral, kakor jo nabira zdaj spet papeževa vlada. — Da so nehali Sardinci bombe metati v Gaeto, je nek le vreme krivo in ker Kavalitovi topovi se niso taki skazali, da bi kuglo deleč nesli. — Kralj Viktor Emanuel je še zmiraj v Neapolji.

Kitajsko. Iz Pekinga. Francozi in Angleži so zmagali in mesto Peking posedli; 26. oktobra je bil mir sklenjen. Govorí se, da je k temu rusovski poslanec v Peking, general Ignatjev, največ pripomogel, ker ruski in angležki vladi je veliko na tem ležeče, da rodovina sedanjega cara na tronu kitajskem ostane, iz katerega bi jo francozka vlada rada pahnila.

Amerika. V Mills-u, nekem kraji blizo deržave Novoga Jorka so našli delavci v ondašnjih obilnih bajerjih neko černo oljnato stvar, ki je plavala verh vode. Poskusili so jo in našli, da je za svečavo prav pripravna. Kopali so 70 do 500 čevljev globoko in toliko olja so našli, da ga že na dan dobivajo po 1200 sodcov. Nova oljnata stvar ima v 100 funtih 33 funtov olja za svečavo, ki se dá lahko ločiti; ostanek je za sveče pripraven.

Pogovori vredništva. Gosp. iz Maribora: „Pozor“ bo veljal po ravnokar razglašenem pozivu za prvo polovico 1861 s poštnino vred 9 gold., za četert leta po 4 gold. 50 kr.

Kursi na Dunaji 21. decembra.

5% metaliki 65 fl. 10 kr.	Ažijo srebra 40 fl. 93 kr.
Narodno posojilo 76 fl. 80 kr.	Cekini 6 fl. 64 kr.